

گرامی باد هشت مارس، روز همبستگی جهانی بامبارزات زنان

زنان و مردان مبارز!

هشت مارس امسال مصادف است با چهلمین سالگرد اعتراضات عمومی زنان ایران به فرمان اجباری کردن حجاب توسط خمینی که متعاقب آن رژیم مذهبی تازه بقدرت رسیده تلاش کرد خیلی از دست آوردهای مبارزاتی زنان را از آنها پس بگیرد. و از آنموقع تاکنون مبارزه ای همه جانبه و گاه خونین میان جبهه ارتجاع اسلامی حامی سنت های زن ستیز و جبهه آزادی و برابری زنان در جریان بوده و فراز و نشیبهای زیادی را پیموده است. تاریخ چهل ساله تعرضات رژیم حاکم و مبارزه و مقاومت زنان و مردان انقلابی و آزادیخواه ایران، مبین این واقعیت است که برغم سرکوبگریهای نظام ارتجاعی حاکم و برغم تمام محدودیت های قانونی و غیرقانونی که بر فضای زندگی زنان حاکم کرده اند، اما زنان مبارز تسلیم نشده و توانسته اند به مبارزه و مقاومت ادامه داده و پیروزیهای چشمگیری بدست آورند.

بدون تردید خاطره مبارزات ۸ مارس ۱۸۵۷ زنان کارگر نیویورک، الهام بخش تظاهرات اعتراضی زنان ایران علیه ارتجاع مذهبی و زن ستیز تازه بقدرت رسیده ایران در هشتم مارس ۱۳۵۷ بود که اینک در تداوم خود زنان کارگرو زحمتکش، مبارزه علیه ستم و تبعیضات جنسی را با مبارز علیه ستم طبقاتی تلفیق کرده و در مبارزه طبقاتی جاری نقش مهمی بازی میکنند. در روز ۸ مارس ۱۸۵۷ زنان کارگر کارگاههای پارچهپافی و لباس دوزی در نیویورک آمریکا به خیابانها ریخته و خواهان افزایش دستمزد، کاهش ساعات کار و بهبود شرایط بسیار نامناسب کار و رفع تبعیضات جنسی شدند. با اینکه این تظاهرات با حمله پلیس سرکوب شد، اما بعد از کوششهای زیاد زنان سوسیالیست، در راس آنها کمونیست مشهور، کلارا زتکین، هشت مارس بعنوان روز جهانی زن تثبیت شد. و بالاخره در سال ۱۹۷۵، یعنی حدود ۹۰ سال بعد، بعنوان روز جهانی همبستگی با مبارزات زنان، به سازمان ملل نیز تحمیل گردید.

درست است که در این مدت مبارزه بر علیه تبعیضات جنسی و نابرابری حقوق زنان، برای این جنبش وکل بشریت مترقی دست آوردهای زیادی در برداشته است، اما در بسیاری از نقاط جهان، از جمله در ایران هنوز بسیاری از خواست هائی که توسط زنان کارگر نیویورک در یکصد و شصت و دو سال قبل مطرح بودند، برآورده نشده است. در خود آمریکا که یکی از پرآوازه ترین کشورهای مدعی دموکراسی و برابری زنان در دنیا است، هم اکنون طبق آمار سازمان عفو بین الملل از هر ده زن یک نفر در ملاء عام مورد خشونت قرار میگیرد. زنان و دختران از سن ۱۴ سالگی در خانه و خیابانها و در محیط های کار و تحصیل مورد خشونت کلامی و رفتاری جنسی قرار میگیرند و یاد در برخی از ایالت ها در سنین کودکی به ازدواج تن میدهند، همچنین از هر ۱۵ زن آمریکایی دو زن در سال، محل تحصیل و کار خود را تغییر می دهند و علت اصلی آن را آزار های جنسی و رفتارهای خشونت آمیز مردان فامیل و محل کار یا تحصیلشان به آنها اعمال میشود، ذکر میکنند. علاوه بر آن ده ها مورد بی حقوقی و تبعیض جنسی و خشونت بر علیه زنان در آمریکا یکی از مشکلات بزرگ این کشور محسوب میشود.

روشن است که در مقایسه با آمریکا و اروپا، کشورهای سرمایه داری نظیر ایران و افغانستان و کشورهای عربی و نظایر اینها به جهنمی برای زنان درآمده است. میلیونها زن در این کشورها ی جهان به بردگی جنسی کشیده میشوند. مردسالاری و کشتار زنان و دختران بدست مردان خانواده، سنگسار،

شوهردادن اجباری به مردان مسن ، به کارگرفتن دختران کم سن و سال در کارگاه ها و کارخانه ها ، فروش دختران کم سن و سال بمنظور سوء استفاده جنسی در کاباره ها و عیاشخانه های کشورهای معظم سرمایه داری، همه و همه بمثابة تبعات نظام منحط سرمایه داری بر زنان اعمال میشود . درکشورما ایران نیز برغم تاریخ یکصدساله مبارزه زنان برای لغو آپارتاید جنسی، اما هنوز روشها و سنت های ارتجاعی زن ستیز نه تنها از بین نرفته است، بلکه در نتیجه استقرار حکومت مذهبی، سنت های عقب مانده و زن ستیز اسلامی به وسیله زور سرنیزه دولت قانونیت پیدا کرده است . بنابراین است که مبارزات زنان درپیکار علیه ستم و استثمار و زور و سرکوب نظام سرمایه داری و دولت مذهبی آن درایران از جایگاه مهمی برخوردار است و باید مورد پشتیبانی و حمایت افکار عمومی مترقی ایران و جهان قرارگیرد. چراکه معیار آزادی خواهی و سلامت هر جامعه ای در میزان دفاع از حقوق زنان و برسمیت شناختن و رعایت آن در عمل است که سنجیده میشود.

بمناسبت چهلمین سالگرد تظاهرات اعتراضی و باشکوه زنان ایران در برابر اولین نشانه های استقرار رژیم آپارتاید جنسی ،رواست که ۸ مارس امسال را بنام روزهمبستگی جهانی با مبارزات زنان ایران نام نهاد . چراکه بخش اعظم زنان ایرانی بویژه زنان جوان و روشنفکر درمبارزه با آپارتاید جنسی با یکی از زن ستیزترین رژیم مذهبی دنیا،درجامعه ای عمیقاً مردسالار مواجه بوده و درمقابله با تعرضات آن مقاوت کرده وازجان مایه گذاشته اند و برای احقاق حقوق پایمال شده خویش و پایان دادن به آپارتاید جنسی فشارهای زیادی را متحمل شده اند. زندان ، شکنجه ، تجاوز ، اعدام ، روشها و سیاست هائی بوده است که رژیم جمهوری اسلامی برعلیه زنان مبارز بکار برده است. اما هرگز نتوانسته صدای آزادیخواهانه و برابری طلبانه آنها را خاموش سازد . سال گذشته درمیدان نبرد علیه جمهوری اسلامی، زنان آزادیخواه و مترقی درپیشاپیش صفوف کارگران ،کارمندان و مردم معترض با شور شعف پایان ناپذیر وشجاعت وشهامت خود بر مرتجعین حاکم ونیز به افکار عمومی مترقی دنیا نشان دادند که خواهان تغییرات اساسی درزندگی خود هستند ، از آن جمله خواهان برافتادن آپارتاید جنسی و محو هرگونه نظام مردسالار هستند. به همین خاطر ودر پرتو همین مبارزات ورشادات ها است که امسال توجه بسیاری به مبارزات زنان ایران جلب شده است و زنان با تشدید مبارزه خود توانسته اند جنبش آزادیخواهانه زنان و حقانیت آن را به جهانیان شناسانده و افکار عمومی جهان را پشتوانه ادامه مبارزات خودسازند. اما هشت مارس تنها برای زدودن و نابودکردن آپارتاید جنسی و سایر تبعیضات علیه زن محدود نیست ،بلکه درعین حال برابری حقوق ، بهبود شرایط کار ،لغوکارکودکان ، تامین آزادی بیان وتشکل و تجمع و سرانجام محومالکیت خصوصی بورژوائی برابرزتولید و استثمار انسان از انسان نیز هست که بعنوان قانون اساسی جامعه سرمایه داری، منشا اصلی نابرابری و ستم و استثمار وتبعیض مضاعف برزنان محسوب میشود.

زنان ومردان مبارز!

هشت مارس امسال را به روز اعتراض به آپارتاید جنسی در جامعه و خانه ومدرسه ومحل کار وبه روز مبارزه برای آزادی وسوسیالیسم تبدیل کنیم وبا تداوم مبارزات خود برعلیه نظام زن ستیز جمهوری اسلامی، یاد زنان و مردان سوسیالیست و مترقی وانقلابی و همه آنانی را که جان وهستی خویش را درراه نابودی تبعیضات جنسیتی،- یکی از پلید ترین پیامدهای نظام طبقاتی- نهادند،گرامی داریم.

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست - چهاردهم اسفند ۹۷

۵مارس ۲۰۱۹